

JM ALONSO-CALERO

Following his undergraduate studies in visual arts at the University of Granada (1996), JM ALONSO-CALERO (b. 1969, Málaga, Spain) graduated in 2015 from the University of Málaga with a PhD (thesis "The flow of the scene in physical interaction: participation, virtuality and presence"). He is a university professor in the Department of Arts and Architecture, Faculty of Visual Arts, University of Málaga, and carries out numerous theoretical and artistic research projects, while having a remarkable artistic creative activity in the sphere of contemporary arts.

JM ALONSO-CALERO is interested in interdisciplinary issues, which he investigates both from a theoretical perspective, resulting in volumes, chapters of monographs, scientific articles, published by significant publishers (Libargo - Madrid; UMA Editorial - Málaga; EUG Editorial - Granada) and specialized journals (Artnodes, Espacio, Tiempo y Forma sVII Historia del Arte; i+Diseño; Arte, Individuo y Sociedad; EVITERNA; UMÁTICA; Journal of Modern Education Review), projects (LIMBO Space: Social Sound X; Artefacto Social; Prototipo SCENUX; Proyecto BÜROHACK), as well as artistic productions made in effective correlation with theoretical studies (El Palo. Espacio público espacio privado; Asteroide B612; Leviatán). The areas of interest that stand out are: Virtual Reality; New Media; relational, interactive art; policies related to the audiovisual image in relation to the technological environment involved in artistic practice; video art; installation art. He is a member of research groups (TIC171: Design of advanced interfaces - DIANA; HUM-1062: Policies of the audiovisual image and its technological environment in artistic practice - VIDEO-POLICY), is the recipient of research grants and organizes artistic events relevant to his professional field of activity.

More information can be found at
<https://orcid.org/0000-0002-3636-4020>

An important source of scientific material is JM ALONSO-CALERO's impressive series of documentary trips to Europe, North America, South America, Africa and Asia (Paris, Venice, Florence, Helsinki, Iași, Moscow, St Petersburg, Las Vegas, Los Angeles, Buenos Aires, Tegucigalpa, Tulum, Luxor, Tunis, Haifa). The images taken on this occasion form a solid basis for further elaboration, resulting in projects, exhibitions and contemporary artworks that make use of this material. As a central axis of his creation, the theme of territory and the link between communities and territories led to the development of the framework project "Disenroll landscape", based on the exploitation of the panoramic image format. In this context, JM ALONSO-CALERO has carried out various projects dealing with themes related to transit spaces, exploring the relationship between these spaces and the human flow involved, an approach close to his projects *El Palo* and *Linking space, linking people*. In this sense, he has created projects such as *Disenroll Boca* (Buenos Aires, 2013), *Time-Lapsed-Persons* (Moscow, 2017) - which is the subject of the current exhibition, as well as *Durch-Gangs-Gebiete* (Berlin, 2021) - in an advanced stage of preparation for public exhibition. (Summary by Florin Grigoras)

Time-Lapsed-Persons

[DISENROLL LANDSCAPE project series, version.moscow]

Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași
Muzeul Unirii, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 14, Iași

Curator: Dr. Brîndușa Munteanu. Unirii Museum.

Academic coordinator: Prof. univ. Dr. Florin Grigoraș. National University of Arts "George Enescu" Iași.

The *Time-Lapsed-Persons* project [DISENROLL LANDSCAPE project series, version.moscow] is one of the projects subsumed within the broader framework called *Disenroll landscapes*, a theoretical and imagistic context in which I approach, with the means of static and dynamic imagery, unconventional formats of artistic research on the relationship that is established between urban public transit spaces and the daily human flow that animates them. In my approach aimed at highlighting the profound aspects that characterize the status of the anonymous individuals that make up these flows, trying to challenge the scientific approach carried out by the sociologist, anthropologist, geographer, philosopher or psychoanalyst, I use an artistic technique of image sampling based on random recording through panoramic capture in orthographic displacement. I carry out this study by referring to the concept of "non-places, spaces of anonymity" belonging to the French anthropologist Marc Augé, who argues that these spaces are not invested with sufficient personality so that the human being falls into anonymity, is depersonalized and suffers from a forced homogenization. I interpret these ideas in the sense that people who traverse these spaces impoverished of meaning are in turn involuntarily impoverished of their own status, of their own ideas, they are subject to an annulment, a disaffiliation. In terms of identity, they are disassociated from their territory, stripped of their own identity and suffer a phenomenon of exclusion (*disenrollment*) that originates in the impossibility of sharing a unitary system of ideas. There is a constant flow of people in search of their identity, which is defined in relation to their territory of being. Through the images I make in spaces of transition (metro stations, train stations, airports) I problematize the status of people who are likely to be brutally "cancelled", who have to rethink their identity and reconnect with their destiny. We are witnessing a truncated reality through involuntary cancellation, which gives transitional spaces the characteristics of a hiatus (*limbo*) imposed by ignorance, oblivion, emptiness, and denial of existence. As a result of the artistic investigation, I propose these 'landscapes of exclusion, cancellation' (*disenroll landscape*). The *Time-Lapsed-Persons* project [DISENROLL LANDSCAPE project series, version.moscow] is based on images taken in the Moscow metro on July 13, 2017, between 13:01:36 and 16:51:31 hours/minute/second. The works presented are a direct result of the personal method used and involve either just selecting an image area or joining initial images without post-processing via image filters. They are offered to the public for viewing for the first time in an exhibition space, as part of the larger *DISENROLL LANDSCAPE* project series.

JM ALONSO-CALERO

11-31 august 2022

Presentation and dialogue with the artist

14 and 17 august 2022, 12.00

Unirii Museum
Alexandru Lăpușneanu Street no. 14, Iași

J. M. ALONSO CALERO

Time-Lapsed-Persons

[DISENROLL LANDSCAPE project series, version.moscow]

'APPARATUS' FOR VIVISECTION THROUGH IMAGISTIC EXCLUSION - a new post-photographic perspective of social analysis

The university professor and interdisciplinary artist JM ALONSO-CALERO exhibits in Iași, in the generous setting offered by the Unirii Museum, part of his production of artefacts-images that has as its starting point the extensive collection of source files generated digitally during documentary journeys covering a vast geographical and cultural-political area. The symbolic reference contained in the name of the museum resonates with the opportunity that made this event possible, namely the combination of the professional interest of the teacher and artist with the resources of the place in which we are located, JM ALONSO-CALERO being the beneficiary of a training grant funded by the University of Malaga, the host being the National University of Arts "George Enescu" in Iași, through the INNOVISART Research Centre of the Faculty of Visual Arts and Design.

JM ALONSO-CALERO is interested in an extremely wide range of modes of expression with an incidence in contemporary visual arts, ranging from digital photography to interactive implementations of installations and performance, passing through New Media, Virtual Reality and video art. In terms of issues of interest, we note that some of them are more often considered, namely those related to the study of the relationships established between the human being (*zoon politicon*), communities and territories, spaces of being or transit. An important dimension of this study is the involvement of instruments equipped with current visualisation and recording technology, a mobile technology that has become commonplace, given its general level of use and accessibility, but which JM ALONSO-CALERO invests with novel abilities, transforming it into a source of original artefacts. He appeals to an unconventional use of the panning function available in today's mobile phones, a function that resorts to internal software with pre-programmed, ideally-restrictive parameters, in accordance with the specific requirements of the panoramic image. The author thus develops his own technique, an 'apparatus' (in the sense of a systematic method elevated to the level of applied philosophy) with which he investigates, in the most efficient way, sections of the social manifestations that are the object of his artistic research. Thus, on the basis of available technology, JM ALONSO-CALERO creates his own artistic technique (*technē*), which is important in that he constructs, here, a way of knowing (reality) in the process of the practical application of a way of working (*technē*, as opposed to *epistēmē*, which would be more specific to the scientific perspective).

In projects such as the generically named *DISENROLL LANDSCAPE project series*, JM ALONSO-CALERO turns his attention to public spaces that inherently exert extraordinary pressure on the status of the people who pass through them, undermining their identity and depersonalising them, giving rise to human flows in a dynamic defined by the search for individual destiny. The non-places that Marc Augé treats with the scientific means of anthropology are investigated by the artist with his own 'apparatus', generating artefacts-images that visually communicate, in the most appropriate way possible, the processes established in public urban spaces and affecting human flows in transition. The fragmentation to which the human figure is subjected is not an intentional or occasional distortion, but an effect of the analytical projection that the 'apparatus' achieves in the exercise of its capacity to essentialize reality, to extract its truth (à propos the truth of photography, the precision with which photography, in the classical sense, reproduces reality), the truth it was designed to see. The loss of identity is exceptionally captured through the fragmentation of faces and bodies, the technique involved operating a specifically artistic transposition highly appropriate to the artist's intention. The difference that operates between the 'normal', natural image and that captured by the 'apparatus' (the manifestation of the artist's subjectivity) produce a tension that is useful to the contact that the public makes with the work of art, generating a state of unstable equilibrium, an ambiguity that leads to a transition to another world, favourable to the philosophical approach. The mechanism by which a 'perfect' image, but at the same time complex and difficult to decipher, is replaced by its projection, which contains essential information from the investigative process, constitutes the very process of artistic mediation, and underpins the artist's message to the public.

It is not by chance that the name of the artistic project is *Time-Lapsed-Persons*, a phrase that captures (along with the testimony of the artefactual image, marked by striking serialities with a strong visual impact) the sequential movement (*time-lapse*) that manifests itself in the dynamics of transit flows, reminding us of the terrific mechanical movement in Charlie Chaplin's brilliant *Modern Times* (1936), the human being is 'processed' by this relentless machine that is the subway station, the train station, the airport. The discretisation of the movement, with the integration

of the participants into amorphous masses, promotes a statistical overview that deprives of identity the individual thus assimilated. It is interesting to note that the suggestion of saccade gives the images a certain dynamic, a temporal dimension, which undermines the status of the static image that has been the accepted principle of photography.

Looking at the selection of images and the organization of the works in the exhibition space, we find, perhaps by a not at all insincere analogy, Roland Barthes' ideas about *Studium* and *Punctum*. Works in which human flows are captured in overview images alternate with images that attempt to single out, by bringing to the foreground people in the crowd. This is a good time to point out that the only digital processing operations to which the images taken by the 'apparatus' have been subjected are the selection of an area (close-up works) or the composition by joining panoramic images. No digital filter image processing was used in the production of the final images.

Towards the end of our critical approach, we try to propose possible connections between the *Time-Lapsed-Persons. DISENROLL LANDSCAPE project series* and cultural landmarks that would facilitate better contact with it. First of all, the perfect appropriateness of the artistic 'apparatus' to the aim of the research, an 'apparatus' that highlights the loss of identity by making, with almost scientific precision, a section through the flow of people passing through a space that favours depersonalisation, brings to mind a large vivisection panel in which a large mass of individuals, affected by a collective illness, is fixed, thus highlighting the issue of interest. The generation of images that would normally be excluded (*disenrolled*) from the technically acceptable ('correct') ones gives rise to real vivisection operations illustrating the cancellation, the exclusion (*disenrollment*) of individuals under pressure from non-places intended for transition. JM ALONSO-CALERO has conceived, as an artistic technique, an 'apparatus' with which he successfully practises social and political vivisection, proposing to the public artefacts-images that fall into the category of post-photography. Moreover, this 'apparatus', equipped with a rudiment of artificial intelligence (panoramic image processing software), produces images that meet the images generated by Artificial Intelligence systems by learning on the basis of a broad set of 'training' set. Initiatives of image generation by similarity to famous artworks are well known (in particular, portraits in easel painting technique) where two trends are manifest: generating a work of art in the style of a famous author (*The Next Rembrandt*®) or generating a work (human figure or another theme) by training on the impressive volume of images available on the Internet (as an example, *Portrait of Edmond Belamy*). While in the first case perfection, the realism of the portrait is ensured by the very software intended for the stated purpose, in the second case the flaws affecting image generation with claims of 'naturalness' by means of Artificial Intelligence (AI) based systems are eventually highlighted. Perfect images presuppose a particular, well-defined set of constraints (ensuring conformity of style, for example), while generic image production with AI by learning gives rise to artefacts. These are interpretable either as missing (relative to the current state of scientific development) the programming target or as defining a specific production of a new AI universe, different from the one we are used to. Either way, it is a departure from the norm. We now return to JM ALONSO-CALERO's 'apparatus' and point out that the artefacts that intervene in the images are not deformations, but are effectively the way in which it 'sees' reality, essentialising it and offering us a particular analytical perspective, this vision being perfectly suited to the investigative purpose pursued. This is how JM ALONSO-CALERO comes, through his artistic production, to the formal point (the artefactual image) of encounter with the production carried out by AI, an initiative that is currently being carried out on a large scale and is of great interest to the scientific and artistic communities, but the philosophical foundations of the two approaches are totally different, despite some formal appearances.

Insisting on the formal aspects, we do not support the discussion of JM ALONSO-CALERO's images from the perspective of the *glitch* phenomenon (a punctual imperfection, a transitive abnormal functioning of a system) because his 'apparatus' operates through a translation of the purpose of the dedicated program and produces a coherent and stable system of art-images, whose artistic research purpose is also achieved through the attribute of repeatability of the experiment, specific to the scientific approach.

JM ALONSO-CALERO exhibits the amply documented result of socio-political vivisection carried out in detail on the daily human flow in relation to transitional urban public spaces, whose major specificity is the cancellation of the person's identity.

JM ALONSO-CALERO

În continuarea studiilor de licență în arte vizuale, efectuate la Universitatea din Granada (1996), JM ALONSO-CALERO (n. 1969, Málaga, Spania) a absolvit în anul 2015 studiile doctorale la Universitatea din Málaga (cu teza "The flow of the scene in physical interaction: participation, virtuality and presence"). Este profesor universitar în cadrul Departamentului de Arte și Arhitectură, Facultatea de Arte Vizuale a Universității din Málaga, derulează numeroase proiecte de cercetare teoretică și cercetare artistică, având în același timp o remarcabilă activitate de creație artistică în sfera artelor contemporane. JM ALONSO-CALERO este interesat de problematici interdisciplinare, pe care le investighează atât din perspectivă teoretică, rezultând volume, capitole de monografii, articole științifice, publicate de edituri semnificative (Libargo – Madrid; UMA Editorial – Málaga; EUG Editorial – Granada) și reviste de specialitate (Artnodes, Espacio, Tiempo y Forma sVII Historia del Arte; i+Diseño; Arte, Individuo y Sociedad; EVITERNA; UMÁTICA; Journal of Modern Education Review), proiecte (LIMBO Space: Social Sound X; Artefacto Social; Prototipo SCENUX; Proyecto BÜROHACK), precum și producții artistice realizate în eficientă corelare cu studiile teoretice (El Palo. Espacio público espacio privado; Asteroide B612; Leviatán). Domeniile de interes care se evidențiază sunt: Realitate Virtuală; New Media; artă relațională, interactivă; politici referitoare la imaginea audiovizuală în raport cu mediul tehnologic implicat în practica artistică; videoart; artă instalativă. Face parte din colective de cercetare (TIC171: Design of advanced interfaces – DIANA; HUM-1062: Policies of the audiovisual image and its technological environment in artistic practice – VIDEO-POLICY), este beneficiar al unor burse de cercetare și organizează evenimente artistice relevante pentru domeniul profesional de activitate.

More information can be found at
<https://orcid.org/0000-0002-3636-4020>

O sursă importantă de material științific este suita impresionantă de călătorii pentru documentare efectuate de JM ALONSO-CALERO în Europa, America de Nord, America de Sud, Africa și Asia (Paris, Venetia, Florența, Helsinki, Iași, Moscova, St Petersburg, Las Vegas, Los Angeles, Buenos Aires, Tegucigalpa, Tulum, Luxor, Tunis, Haifa). Imaginile preluate cu această ocazie constituie un fundament solid pentru elaborare ulterioară, rezultând proiecte, expoziții, lucrări de artă contemporană care valorifică acest material. Ca un ax central al creației sale, tematica teritoriului și legătura dintre comunități și teritorii a condus la dezvoltarea proiectului-cadru "Disenroll landscape", bazat pe exploatarea formatului de imagine panoramic. În acest context, JM ALONSO-CALERO a realizat diverse proiecte care abordează teme referitoare la spațiile de tranzit, explorând relația dintre aceste spații și fluxurile umane implicate, abordare apropiată de proiectele sale *El Palo* și *Linking space, linking people*. În acest sens, a creat proiecte precum *Disenroll Boca* (Buenos Aires, 2013), *Time-Lapsed-Persons* (Moscova, 2017) – care face obiectul expoziției curente, precum și *Durch-Gangs-Gebiete* (Berlin, 2021) – în stadiu avansat de pregătire pentru expunere publică. (Sinteză: Florin Grigoraș)

Time-Lapsed-Persons

[DISENROLL LANDSCAPE project series, version.moscow]

Complexul Muzeal Național „Moldova” Iași
Muzeul Unirii, str. Alexandru Lapuneanu nr. 14, Iași

Curator: Dr. Brîndușa Munteanu. Muzeul Unirii
Coordonator academic: Prof. univ. Dr. Florin Grigoraș. Universitatea Națională de Arte „George Enescu” Iași

Proiectul Time-Lapsed-Persons [DISENROLL LANDSCAPE project series, version.moscow] este unul dintre proiectele subsumate cadrului mai larg denumit Disenroll landscapes, un context teoretic și imagistic în care abordez, cu mijloacele imaginii statice și imaginii dinamice, formate neconvenționale de cercetare artistică a relației care se stabilește între spațiile publice citadine de tranzit și fluxul uman cotidian care le animă. În demersul meu îndreptat către evidențierea aspectelor profunde care caracterizează statutul indivizilor anonimi ce formează aceste fluxuri, încercând să mă substituiesc demersului științific realizat de către sociolog, antropolog, geograf, filosof sau psihanalist, utilizez o tehnică artistică de prelevare a imaginii bazată pe înregistrarea aleatorie prin captare panoramică în deplasare ortografică. Realizez acest studiu prin raportare la conceptul de "non-locuri, spații ale anonimatului" aparținând antropogului francez Marc Augé, care argumentează că aceste spații nu sunt investite cu suficientă personalitate, astfel încât ființa umană cade în anonim, este depersonalizată și suferă de pe urma unei omogenizări forțate. Interpretez aceste idei în sensul că oamenii ce străbat aceste spații sărăcite de semnificație sunt, la rândul lor, sărăciți în mod involuntar de statutul lor propriu, de ideile lor, sunt supuși unei anulări, unei defașurări. În termeni de identitate, ei sunt disociați de teritoriul lor, dezbrăcați de propria identitate și suferă un fenomen de excludere (*disenrollment*) ce are originea în imposibilitatea de a împărtăși un sistem de idei unitar. Este un flux constant de oameni aflați în căutarea identității lor, care este definită în raport cu teritoriul de înținare. Prin imaginile pe care le realizez în spațiile de tranziție (stații de metro, gări, aeroporturi) problematizez statutul persoanelor care sunt susceptibile de a fi în mod brutal "anulate", care trebuie să-și regândească identitatea și să se reconecteze cu destinul lor. Suntem martorii unei realități trunchiate prin anulare involuntară, care conferă spațiilor de tranziție caracteristicile unui hiatus (limbo) impus de ignorare, uitare, vid, negare a existenței. Ca rezultat al investigației artistice, propun aceste 'peisaje ale excluderii, anulării' (*disenroll landscape*). Proiectul *Time-Lapsed-Persons* [DISENROLL LANDSCAPE project series, version.moscow] este realizat în baza imaginilor preluate în metrourile din Moscova în ziua de 13 iulie 2017, între 13:01:36 și 16:51:31 ore/minute/secunde. Lucrările prezentate pe simeze sunt rezultatul direct al metodei personale utilizate și presupun fie doar selecția unei zone de imagine, fie alăturarea unor imagini inițiale, fără post-procesare prin intermediul filtrelor de imagine. Sunt oferite publicului spre vizionare pentru prima dată într-un spațiu expozițional, ca eveniment în seria mai amplă *DISENROLL LANDSCAPE project series*.

JM ALONSO-CALERO

11-31 august 2022

Prezentare și dialog cu artistul
14 și 17 august 2022, ora 1200

Muzeul Unirii
str. Alexandru Lăpușeanu nr. 14, Iași

J. M. ALONSO CALERO

Time-Lapsed-Persons

[DISENROLL LANDSCAPE project series, version.moscow]

'APARAT' PENTRU VIVISECTIE PRIN EXCLUZIUNE IMAGISTICĂ – o nouă perspectivă postfotografică de analiză socială

Profesorul universitar și artistul interdisciplinar JM ALONSO-CALERO expune la Iași, în cadrul generos oferit de Muzeul Unirii, o parte din producția sa de artefacte-imagini care are ca punct de plecare colecția amplă de fișiere sursă generate digital pe parcursul unor călătorii de documentare care acoperă o vastă arie geografică dar și cultural-politică. Trimiterea simbolică a numelui muzeului găsește rezonanță în oportunitatea care a făcut posibilă această manifestare, anume conjugarea interesului profesional al profesorului și artistului cu resursele locului în care ne aflăm, JM ALONSO-CALERO fiind beneficiar al unui grant de perfecționare, finanțat de către Universitatea din Málaga, gazdă fiind Universitatea Națională de Arte "George Enescu" din Iași, prin Centrul de cercetare INNOVISART al Facultății de Arte Vizuale și Design.

JM ALONSO-CALERO este interesat de o gamă extrem de largă de modalități de expresie cu incidență în artele vizuale contemporane, mergând de la fotografie digitală până la implementări interactive de instalații, dar și performance, trecând prin New Media, Realitate Virtuală și artă video. În ceea ce privește problematicile de interes, observăm că unele dintre ele sunt mai pregnant solicitate, anume cele referitoare la studierea raporturilor care se stabilesc între ființa umană (*zoon politicon*), comunități și teritorii, spații de ființare sau de tranzit. O dimensiune importantă a acestui studiu este implicarea instrumentelor dotate cu tehnologia actuală de vizualizare și înregistrare, tehnologie mobilă, căzută în banal, dat fiind nivelul general de utilizare și accesibilității, dar care este investită de către JM ALONSO-CALERO cu abilități inedite, transformând-o într-o sursă de artefacte originale. El face apel la o utilizare neconvențională a funcției de panoramare disponibilă în telefoanele mobile actuale, funcție care recurge la un software intern cu programare prestabilită, având parametri ideal-restrictivi, prin conformitate cu cerințele specifice imaginii panoramice. Autorul pune astfel la punct o tehnică proprie, un 'aparat' (în sens de metodă sistematică ridicată la rang de filosofie aplicată) cu care investighează, în modul cel mai eficient, secțiuni practicate cu precizie în manifestările sociale ce fac obiectul cercetării sale artistice. Așadar, pe baza unei tehnologii disponibile, JM ALONSO-CALERO își creează propria tehnică (*technē*) artistică, fapt important prin aceea că își construiește, iată, o modalitate de cunoaștere (a realității) în procesul de aplicare practică a unui mod de lucru (*technē*, prin comparație cu *epistēmē*, care ar fi specifică mai degrabă perspectivei științifice).

În proiecte precum cel denumit în mod generic *DISENROLL LANDSCAPE project series*, JM ALONSO-CALERO își îndreaptă atenția spre spații publice care, în mod inerent, exercită o presiune extraordinară asupra statutului oamenilor care le tranzitează, atentând la identitatea lor și depersonalizându-i, dând naștere la fluxuri umane aflate într-o dinamică definită de căutarea destinului individual. Non-locurile pe care Marc Augé le tratează cu mijloacele științifice ale antropologiei, sunt investigate de către artist cu ajutorul 'aparaturii' propriu, generând artefacte-imagini care comunică vizual, în modul cel mai adecvat posibil, procesele instaurate în spațiile citadine publice și care afectează fluxurile umane aflate în tranziție. Fragmentarea la care este supusă figura umană nu este o deformare intenționată sau ocazională, ci un efect al proiecției analitice pe care o realizează 'aparatură', în exercitarea capacității sale de a esențializa realitatea, de a extrage adevărul său (*à-propos* de adevărul fotografiei, precizia cu care fotografia, în sens clasic, reproduce realitatea), adevărul pe care a fost gândit să-l vadă. Pierderea identității este excepțional surprinsă prin fragmentarea feței și trupurilor, tehnica implicată operând o transpunere specific artistică extrem de adecvată intenției artistului. Diferența care operează între imaginea 'normală', naturală, și cea surprinsă de 'aparat' (manifestarea subiectivității artistului) produce o tensiune utilă contactului pe care publicul îl realizează cu opera de artă, generează o stare de echilibru instabil, o ambiguitate care determină o translație spre o altă lume, favorabilă abordării filosofice. Mecanismul prin care o imagine 'perfectă', dar în același timp complexă, dificil de descifrat, este înlocuită cu proiecția sa, care conține informația esențializată, provenită din procesul investigativ, se constituie în însuși procesul de mediere artistică, fundamentează mesajul artistului către public.

Nu întâmplător denumirea proiectului artistic este *Time-Lapsed-Persons*, o sintagmă care surprinde, (alături de mărturia imaginii artefactuale, marcată de serialitatea pregnantă, cu puternic impact vizual), sacadarea (*time-lapse*) care se manifestă la nivelul dinamicii fluxurilor de tranzit, amintindu-ne de sacadarea din *Modern Times* (*Timpuri noi*, 1936) al genialului Charlie Chaplin, omul este 'procesat' de această necruțătoare mașină care este stația de metrou, de tren, aeroportul. Discretizarea mișcării, odată cu integrarea participanților în mase amorse, promovează vederea de

ansamblu, statistică, ce privează de identitate individul astfel asimilat. Este interesant de menționat că sugestia sacadării conferă imaginilor o dimensiune dinamică, temporală, care atentează la statutul de imagine statică principial acceptat pentru fotografie.

Văzând selecția de imagini și organizarea lucrărilor în spațiul expozițional, regăsim, poate, printr-o analogie deloc factice, ideile lui Roland Barthes referitoare la *Studium* și *Punctum*. Lucrări în care fluxurile umane sunt surprinse în imagini de ansamblu alternează cu imagini care încearcă să singularizeze, prin aducere în prim-plan, persoane din mulțime. Este momentul pentru a preciza că singurele operații de prelucrare digitală la care au fost supuse imaginile prelevate de 'aparat' sunt selecția unei zone (lucrări cu *close-up*) sau compunerea prin alăturare a unor imagini de ansamblu panoramice. În producerea imaginilor finale nu au fost folosite procesări de imagine prin filtrare digitală.

Spre finalul demersului nostru critic încercăm să propunem conexiuni posibile între proiectul artistic *Time-Lapsed-Persons. DISENROLL LANDSCAPE project series* și repere culturale care ar facilita un mai bun contact cu acesta. Mai întâi, perfectă adecvare a 'aparaturii' artistic la scopul cercetării, un 'aparat' care pune în evidență pierderea identității prin realizarea, cu precizie aproape științifică, a unei secțiuni prin fluxul de persoane care tranzitează un spațiu ce favorizează depersonalizarea, ne poartă cu gândul la un amplu panou de vivisecție în care sunt fixați, cu evidențierea problematicii de interes, o masă mare de indivizi afectați de o maladie colectivă. Generarea unor imagini care în mod normal ar trebui excluse (*disenrolled*) dintre cele tehnic acceptabile ('corecte') dă naștere la adevărate operații de vivisecție prin care este ilustrată anularea, excluderea (*disenrollment*) indivizilor aflați sub presiunea non-locurilor destinate tranziției. JM ALONSO-CALERO a conceput, în calitate de tehnică artistică, un 'aparat' cu care practică cu succes, vivisecția socială și politică, propunând publicului artefacte-imagini încadrabile în categoria postfotografiei. Mai mult, acest 'aparat', dotat cu un rudiment de inteligență artificială (program de procesare a imaginii panoramice) realizează imagini care vin în întâmpinarea imaginilor generate de către sisteme de Inteligență Artificială, prin învățare pe baza unui set larg de 'antrenare'. Sunt bine cunoscute inițiativele de generare de imagine prin similitudine cu opere celebre (în particular, portrete lucrate în tehnica picturii de șevalet) la care se manifestă două tendințe: generarea unei opere de artă în stilul unui autor celebru (*The Next Rembrandt*®) sau generarea unei opere (figură umană sau altă temă) prin antrenarea pe volumul impresionant de imagini disponibile pe Internet (ca exemplu, *Portrait of Edmond Belamy*). Dacă în primul caz perfecțiunea, realismul portretului sunt asigurate prin însuși programul de calcul destinat scopului declarat, în al doilea caz se pun eventual în evidență tarele ce afectează generarea de imagini cu pretenții de 'naturaletă' prin intermediul sistemelor bazate pe Inteligență Artificială (IA). Imaginile perfecte presupun un set particular, bine definit, de restricții (care asigură conformitatea stilului, de pildă), în timp ce producerea generică de imagine cu ajutorul IA prin învățare dă naștere la artefacte. Acestea sunt interpretabile fie ca o ratare (raportat la stadiul actual al evoluției științei) a țintei de programare, fie ca definind o producție specifică unui nou univers, acela al IA, diferit de cel cu care suntem obișnuiți. În orice caz, este vorba de o deviere de la normă. Acum revenim la 'aparatură' lui JM ALONSO-CALERO și precizăm că artefactele care intervin în imagini nu sunt deformări, ci sunt efectiv modul în care acesta 'vede' realitatea, esențializând-o și oferindu-ne o perspectivă analitică particulară, această viziune fiind perfect adecvată scopului investigativ urmărit. Iată cum JM ALONSO-CALERO vine, prin producția sa artistică, la punctul formal (imaginea artefactuală) de întâlnire cu producția realizată de IA, o inițiativă ce se derulează la scară mare în prezent și este de mare interes pentru comunitățile științifice și artistică, dar fundamentele filosofice ale celor două abordări sunt total diferite, în ciuda unor aparențe formale. Insistând pe aspectele formale, nu susținem nici discutarea imaginilor lui JM ALONSO-CALERO din perspectiva fenomenului *glitch* (o imperfecțiune punctuală, funcționare anormală tranzitivă a unui sistem) deoarece 'aparatură' său operează printr-o translație a scopului programului dedicat și produce un sistem coerent și stabil de imagini-artefact, a căror finalitate de cercetare artistică este atinsă și prin atributul de repetabilitate a experimentului, specific demersului științific.

JM ALONSO-CALERO expune pe simeze rezultatul amplu documentat al unei vivisecții socio-politice efectuate cu minuție asupra fluxului uman cotidian în relație cu spații publice citadine de tranziție, al cărui specific major este anularea identității persoanei.

Florin GRIGORAȘ